

Arrest

**nr. 68 222 van 10 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 9 oktober 2011 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 5 oktober 2011 houdende bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 5 oktober 2011.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2011 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 oktober 2011 om 11.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE LIEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. BRACKE loco advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij kwam het Rijk binnen met een visum type C op 10 september 2010. Op 6 januari 2011 werd haar een bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Op 26 januari 2011 wordt door de ambtenaar van de burgerlijke stand een beslissing genomen houdende weigering van de huwelijksvoltrekking na negatief advies van het Parket. Er is geen beroep aangetekend tegen deze beslissing. Op 28 maart 2011 werd door verzoekster en haar partner een verklaring van wettelijke samenwoning afgelegd.

1.2. Op 5 oktober 2011 wordt door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde betekend. Dit is de bestreden beslissing. De motivering luidt als volgt:

“0 - artikel 7, eerste lid, 1 : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten : de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Griekenland, Oostenrijk, Nederland, Portugal, Spanje , Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta, om de volgende reden :

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Zij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Betrokkenen reisde op 10/09/2010 via Frankrijk naar België met een visum type C geldig tot 23/09/2010.

Zij diende op 17/09/2010 een huwelijksdossier in bij de stad Antwerpen (Deurne) samen met een man van Armeense nationaliteit (Mesropyan Artem, geboren op 19/07/1977). Op 06/01/2011 werd aan betrokkene een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 30 dagen betekend. Op 26/01/2011 weigerde de gemeente Antwerpen het voorgenomen huwelijk te voltrekken, na negatief advies van het Parket van Antwerpen.

Op 28/03/2011 werd een wettelijke samenwoning geregistreerd met Mesropyan Artem. Haar intentie om te huwen of tot wettelijke samenwoning geeft haar bovendien niet automatisch recht op verblijf.

Vandaag werd betrokkene opnieuw aangetroffen in illegaal verblijf. Betrokkene weigert dus manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan haar onwettige verblijfssituatie zodat een manu militari tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Met de toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden.

** Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.*

** Hoewel zij voorheen betekening kreeg van een verwijderingsmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf.”*

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering

2.1. Wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten werpt de verwerende partij een exceptie van niet ontvankelijkheid op wegens het ontbreken van het rechtens vereiste belang en dit wel om reden dat er *in casu* sprake is van een herhaald bevel.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden

beslissing moet aan verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van haar op 6 januari 2011 ter kennis gebrachte bevel om uiterlijk op 5 februari 2011 het grondgebied te verlaten. Dit wordt ter terechtzitting niet ontkend door de verzoekende partij. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt verder dat voormeld bevel niet werd aangevochten en dienvolgens definitief is, zodat dit bevel principieel uitvoerbaar is. De eventuele nietigverklaring van het thans bestreden bevel wijzigt bijgevolg de illegale verblijfssituatie van verzoekende partij niet en levert voor haar geen nut op, omdat de verwerende partij het vroegere bevel om het grondgebied te verlaten kan uitvoeren, vermits deze definitief is geworden (RvS 2 oktober 2003, nr. 123 774, RvS 11 mei 2005, nr. 144 319). Er dient daarom te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen wettig belang heeft bij de vordering in zoverre deze gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 15 september 2003, nr. 122 790).

Hiermee geconfronteerd ter terechtzitting stelt verzoekende partij dat het bevel om het grondgebied te verlaten van 6 januari 2011 niet gepaard ging met een terugleiding zodat er geen sprake is van een herhaald bevel. De Raad merkt op dat het voornoemd bevel van 6 januari 2011 weliswaar geen gedwongen terugleiding tot voorwerp had doch dat dit bevel, vermits het niet werd opgevolgd wel gedwongen kan worden uitgevoerd door de verwerende partij zodat er wel degelijk sprake is van een herhaald bevel. In de mate verzoekende partij artikel 8 EVRM inroept en stelt dat zij met haar partner een gezin vormt en een duurzame relatie heeft wijst de Raad erop dat reeds in het eerste bevel om het grondgebied te verlaten gemotiveerd werd dat haar intentie om te huwen haar geen recht op automatisch verblijf geeft. In zoverre er een wettelijke samenwoning met haar partner werd geregistreerd wordt er in de bestreden beslissing op gewezen dat ook een wettelijke samenwoning haar geen automatisch recht geeft om op het grondgebied te verblijven. Tot slot wijst de Raad erop dat de ziekte van de partner van verzoekende partij bezwaarlijk kan worden ingeroepen als verschoning om illegaal in het Rijk te verblijven. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt overigens dat de partner van verzoekende partij samen woonde met zijn ouders.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat ze wel nog over het rechtens vereiste belang zou beschikken.

De verzoekende partij heeft geen belang bij de vernietiging van het thans bestreden bevel.

Huidige vordering is niet ontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet, zal de beslissing over het rolrecht of de vrijstelling van het rolrecht desgevallend worden onderzocht in een later stadium van de procedure.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS